ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑ 2013

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Γεννήθηκα στα Ποταμούδια της Καβάλας τον Ιούνιο του 1955 από γονείς εργάτες, σκουπιδιάρης ο πατέρας μου, υπηρέτρια πλουσιόσπιτων η μητέρα μου... Εκεί, λοιπόν, στο μικρό Στάλινγκραντ, όπως αποκαλούσανε τότε την γειτονιά μου, πρωτόδα το φως του ήλιου.

Ο θεός Ήλιος...

Αφορμή για το κόκκινο παρατσούκλι δόθηκε, όταν οι εκεί καπνεργάτες απεργήσανε για πρώτη φορά πανελλαδικά... Αργότερα ένας από τους πρωτεργάτες της απεργίας, ο Βασίλης Λουλούδης (θείος μου), τότε γενικός γραμματέας της Ε.Π.Ο.Ν. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, βρέθηκε ακέφαλος μέσα... σε ένα βαρέλι...

Το κεφάλι του το χρησιμοποιήσανε σαν μπάλα ποδοσφαίρου πριν το αναρτήσουν σε έναν πάσαλο στην κεντρική πλατεία

Φουάτ της πόλης, οι πανηγυρίζοντες Μάηδες και Χίτες, σημερινοί μεγαλοεπιχειρηματίες της Καβάλας...

Παρ' όλα αυτά... (α ναι) για των λόγων μου το αληθές, τα γεγονότα που αναφέρω, τα περιγράφει ο Γάλλος συγγραφέας Ντομινίκ Εντ στο βιβλίο του «Οι καπετάνιοι – Άρης Βελουχιώτης»...

Παρ' όλα αυτά, αν και σήμερα η μοναδική μου περιουσία είναι τα ρούχα που φοράω, αν και οιονεί άεργος, άπορος, άστεγος κτλ. Εν τούτοις συμπλήρωσα 55 χρόνια ζωής...

Το σάλιο μου όμως πικρό, στάζει χολή...

Εν τω μέλλοντι και καθ' οδόν ενδεχομένως περαιτέρω!

Κορνήλιος Α. Λουλούδης

Τετάρτη 17 Νοέμβρη 2010

ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΜΗΣΕΙ…

Είκοσι τρία χρόνια.

Εφτά μήνες.

Ως φαίνεται δεν ήτανε αρκετά ως προς την προσωπική μου τιμωρία, για σειρά κακουργηματικών πράξεων, που βεβαίως διέπραξα την χρονική περίοδο 1969-2002, αλλά το ελληνικό κράτος, με μπροστάρη του την σπείρα των μακρυχέρηδων δικαστών, με φυλάκισε και με ένα (1) μήνα φυλάκιση διότι με συνέλαβαν στο αστικό λεωφορείο… χωρίς εισιτήριο!

Μάλιστα, το 1993, με φυλάκισαν στην φυλακή του Ναυπλίου… και λόγω της εθνικής γιορτής της 25ης Μαρτίου ο τότε υπουργός δικαιοσύνης Κουβελάκης, με χάρισε δώδεκα (12) ημέρες…

Η Σέχτα των Δικαστών του γηγενούς κράτους… με καταδίκασε συνολικά με

259 δικαστικές αποφάσεις, με πρόλογο του προσωπικού μου θρίλερ, το 1974-1975 πρωτόδικα... με φόρτωσε με εκατόν εξήντα πέντε (165) χρόνια φυλακή...

Στα εφετεία βέβαια “έδειξε πιο ανθρώπινο πρόσωπο” η συμμορία του παραδικαστικού κυκλώματος...

Δικαστές.
Δικηγόροι.
Δημοσιογράφοι... “και επαναστάτες ποινικοί...”.

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

ΖΩΗΣ Ο ΠΕΘΑΜΕΝΟΣ

Στα έξη δισεκατομμύρια
εφτακόσια εκατομμύρια ανθρώπους,
πάνω στον πλανήτη Γη
περιστρέφομαι και εγώ
σαν βελόνα μέσα στ' άχυρα,
σαν αμμόκοκος, σαν...
ηλιαχτίδα μεσ' την χαραμάδα!

Εγώ ο Ζώης...
Ζω για πλάκα;
Από σύμπτωση;
Τυχαία;
Αποτέλεσμα μιας εφήμερης σεξουαλικής
συνεύρεσης;

Εγώ ο Πεθαμένος...
Δίπλα μου ένα τσίρκο ολόγυρα πολύχρωμο.
ΓΛΩΣΣΕΣ-ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ-ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ-
ΣΗΜΑΙΕΣ-ΣΥΝΟΡΑ-ΚΤΛ.!

Από πού; Πώς; Πού; Πότε; Και γιατί;

Παρασκευή 19-11-2010

ΤΙΠΟΤΑ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ... ΠΟΥΘΕΝΑ Η ΟΔΟΣ...ΖΩ ΕΝΣΤΙΚΤΩΔΩΣ...

Χωρίς ταυτότητα
και πιστοποιητικά,
βιβλιάρια Ι.Κ.Α.
εκλογικό κι ενσήμων,
χωρίς σπίτι
καταθέσεις και δουλειά,
χωρίς ρόδα
μονίμως... Λόρδα,
χωρίς κινητό κι ακίνητο
στρώμα το χαρτόνι
φελιζόλ το μαξιλάρι
η μόνη μου περιουσία
τα ρούχα που φοράω,
κι ένα παλιό ρολόι
απ’ την εποχή του ... Μάο!
Τίποτα ο Αριθμός...
Πουθενά η Οδός...
Ζω ενστικτωδώς...

ΟΔΟΣ ΤΙΠΟΤΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΟΥΘΕΝΑ!

Γεννήθηκα από φτωχό μουνί
κι αρχίδια δίχως φράγκο,
ήτανε κι αριστεροί
κορνίζα δίχως κάδρο...

Χωρίς ταυτότητα,
πιστοποιητικά,
εκλογικό
βιβλιάριο, ενσήμων,
χωρίς τράπεζα,
χωρίς γιατρό,
χωρίς ακίνητο και κινητό...

Περιουσία μου μοναχική
τα ρούχα που φοράω
και του μυαλού μου η ροή.
Ζω ενστικτωδώς,
τίποτα η οδός,
πουθενά ο αριθμός!

Δευτέρα 15 Νοέμβρη 2010

ΕΝΑ ΠΡΩΙ ΣΤΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ…

Ανοίγουν πάλι το κελί
κλειδώνουν την ψυχή μου,
δεν υπάρχω πουθενά
ζω την φυλακή μου…

Ένα πρωί στην Ευελπίδων
μέσα στην αίθουσα οκτώ,
το σύνολο μου
…των ελπίδων,
το φάγαν στο ταψί ψητό!

Δευτέρα 15 Νοέμβρη 2010

ΣΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΣΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ…

Πόρτες, παράθυρα κλειστά,
σπίτι μου ο δρόμος,
τα πάντα γύρω μου φριχτά
κρεβάτι μου ο πόνος…

Το σύστημα
το κοινωνικοπολιτικό
μ’ έχει παροπλίσει
και σε καρνάγιο φυλακή
μ’ έχει φυλακίσει…

Σαν τον Χριστό στον Γολγοθά
σηκώνω τον σταυρό μου,
απίστευτη επιβίωση
μα τον Άγνωστο Θεό μου!

Τρίτη 16 Νοέμβρη 2010

ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΟΣ ΚΑΝ!

Η μόνη μου περιουσία
τα ρούχα που φοράω,
σπίτι μου ο δρόμος
και κρεβάτι μου ο πόνος…
Ελλάδα δύο χιλιάδες δέκα
αποικία του Στρος Καν,
χούντα των μονοπωλίων
της Σέχτας… Των πλουσίων!
Σαρκοζί πρωθυπουργός
Μέρκελ επικρατείας,
Γιούνκερ εξωτερικών
και Δ.Ν.Τ. Δημοκρατίας…
Για την οικονομία εξεταστική
Ο Παπανδρέου την αρνιέται,
αφού και οι τρακόσιοι φάγανε
την Ελλάδα… την ξεράνανε!

Παρασκευή 19-11-2010

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΙΔΟΥ!

Τα δυο της πόδια φορτηγό
με τόνους φορτωμένο,
στις πλάτες της Καισαριανής
ΚΟΜΠΟΔΕΜΜΑ ΚΛΕΜΜΕΝΟ...
Φούστα δυο χιλιάρικα ευρώ
της Λουΐζας Κολωνάκι,
τσάντα της Βουϊτόν
ταγιέρ Καρούζου και σακάκι...
Στην οδό Ακαδημίας
στης Μέρλιν τα γραφεία
μπήκε με σκέρτσο ναζισμό
και κατάμαυρα αστεία...
Μια το λάδι τρεις το ξύδι.
Μακριά γαϊδούρα στο κεφάλι του κασίδη!

Παρασκευή 19-11-2010

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

Στην αθέατη πλευρά του προαυλίου
κόμικς για το Γκουαντανάμο,
βρέχει καταρρακτωδώς στην Μοζαμβίκη,
στην πλατεία Βάθης πέθανε η Βίκυ…

Το μαύρο κουτί της φυλακής
σημαίνει οτιδήποτε σκεφτείς,
αεροπλάνο…
το πριν
το τώρα
το μετά…
Η ελληνική μαφία είναι εδώ
Αθέατα, σίγουρα και θεατά…

Στου κελιού μου το καλοριφέρ,
κρεμάστηκε ο Γάλλος φίλος μου Ζακ Ριβέρ,
είχε γράμμα από το Σαν Σεμπαστιάν
από την Βάσκα φίλη του Αννέτα Μποβάρ…

Παρασκευή 19-11-2010

ΧΑΘΗΚΑΝΕ ΚΑΠΟΙΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ…

Σπύρος Κοτρέτσος – Δημήτρης Ρετσινάς
ο ένας πήγε αδιάβαστος, ο άλλος πήγε… ανφάς.
Κώστας Ξυράφης – Μπράουν Τσουμάκ
τον Silver μπαγιάτικο ψωμί,
και τον Νεοζηλανδό… κονσέρβα από σκουμπρί!
(black humor e?)

Χαθήκανε κάποιοι φίλοι μου
τους φάγανε τα όρνια
για κάποιους κινηματογραφικά
γράψαν σενάρια φανταστικά…
Μιχάλης Πρέκας – Γιάννης Σκανδάλης
of camera ο Καπρόλας, έφυγε "αλλιώς" ο Γιάννης,
Ιπποκράτης Εξαρχόπουλος – Σταμάτης Ταγαρούλιας
θύματα εξόντωσης "του έρωτα της Ρούλας…"

Σάββατο 20-11-2010

Σ’ ΕΝΑ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΦΕΡΕΤΡΟ!

Το ’να τσιγάρο πάνω στ’ άλλο
ο καφές μου
μέτριος βραστός,
φεύγει η σκέψη μου
αλλόκοτα γυρίζει
δραπέτης επ’ αόριστον
Στα σύννεφα καπνός!
Για να περάσει η ώρα μου
της ποινής μου
χρόνος αφαιρετέος,
πέντε βήματα μπροστά
πίσω άλλα τόσα,
σ’ένα διάδρομο φέρετρο
με κλειδωμένη γλώσσα…

Σαββατο 20-11-2010

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ ΤΟΥ 1969…

Ημερομηνία που πρωτοαντίκρυσα
Την πρωτεύουσα της Ελλάδας
Τρία γεγονότα – άντε τέσσερα…
εστιάζω, συγκριτικά με το σημερινό χάλι της
το απερίγραφτο
το μη αναστρέψιμο…
α. Δεν είχε πολιτικούς κλέφτες,
αλλά στρατιωτικούς βασανιστές!
β. Βρήκα αμέσως εργασία…
γ. Στο λεωφορείο το αστικό,
άκουγες μονάχα την ελληνική γλώσσα…
και
δ. στην πλατεία Ομονοίας δεν υπήρχανε
σωριασμένοι οι χρήστες των ναρκωτικών….
Αθήνα του 2010 μ.χ.
Κάτι μεταξύ Καμπούλ και Μογκαντίσιου!

Ο ΜΠΑΡΜΠΙ… ΤΗΣ Δ.Φ. ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ!

Ο Αίσωπος ξεψύχησε
μέσα σε μια κουφάλα
κι ο Κάλχας που τα μάντευε
παρέδωσε στην σκάλα…
Πότε τελείωσε η Μυθολογία
και πρωτοξεκίνησε η Ιστορία;
Κάπου στο κάπου του ΠΟΥΘΕΝΑ
ή
στο ατελείωτο άπειρο του ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ;
Γάϊος Μάριος ή Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας;
Γιώργος Παρασκευαΐδης ή …
ο κατά κόσμον Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος;
Εντάξει… και ’γω η Μαίρη Πόπινς…

ΔΙΠΛΑ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΟΥ ΣΙΦΕΡΤΑΖ…

Πάλι του ήλιου
το αναπόφευκτο φευγιό,
με βρίσκει σε κάμαρα ρημάδι.

Δίπλα το παλιό μου σιφερτάζ
με χθεσινό σπανάκι,
κέρασμα από περαστικό
στην οδό Καραμανλάκη…

Της Σελήνης
ξανά ο μελαγχολικός της ερχομός,
με βρίσκει σε φάση limit down…,
ηθικό στην κόκκινη γραμμή
εκρεμμές.

Σάββατο 20-11-2011

ΚΟΙΜΑΜΑΙ ΣΑΝ ΑΣΒΟΣ...

Λόγω του ότι
το ποινικό μου μητρώο
είναι βεβαρημένο
και χρώματος σκούρο, γκρίζο,
μαύρο, κατάμαυρο,
η πολιτεία, το ελληνικό κράτος,
μ' έχει αποκλείσει
από το κοινωνικό γίγνεσθαι
από το "υγιές κοινωνικό σύνολο"!

Κοιμάμαι σαν ασβός,
νυφίτσα, σαν κουνάβι,
τυφλοπόντικας μέσα σε χόρτα
με χαρτόνια και φελιζόλ,
ψάχνω σκουπιδοτενεκέδες
κάτι να βρω να φάω,
κάθε ξημέρωμα
καινούργιος εφιάλτης,
το μέλλον μου
χωρίς κοντάρι άλτης!

ΚΛΑΟΥΝΤΙΟ ΕΣΚΟΜΠΑΡ

Όπως ο βράχος
αυτός ο στρογγυλός,
ο πλανήτης Γη
στο χάος του κενού,
απρογραμμάτιστα
αυτοπεριστρέφεται και ταξιδεύει,
έτσι και ο Κλαούντιο Εσκομπάρ
συγκάτοικός μου στο κελί 84,
της Δ' πτέρυγας του Κορυδαλλού,
έβλεπε και άκουγε
στην τηλεόραση,
πως τον σκότωσαν στο Μεντεγίν
της Κολομβίας
επίλεκτες δυνάμεις
της C.I.A. και του F.B.I.!

Όντως οι καθεστηκυίες τάξεις
σ' αυτή την χώρα,
βλέπουν τους πολίτες
σαν ποντίκια...

ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΚΥΚΛΩΜΑ... ΠΙΣΤΕΥΕ ΚΑΙ ΜΗ ΕΡΕΥΝΑ!

Κοίτα τον Χατζηασόπουλο
γαμώ της μάνας το μουνί,
την άλλη φορά κοντά του
αν ξαναδώσεις αφορμή...

Ο Καφαράκης έκλεισε
την πόρτα του ψυγείου,
κι ο Σκιαδόπουλος βροχή
ρόπαλο... κατά συρροή...

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΣΣΑΒΕΤΕΙΑΣ 1975

ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕΣ

Φαντάζεσαι
απίθανες,
αλλόκοτες εικόνες,
την σκέψη σου
ληστέψανε
δαιμόνοι
και δαιμόνες.

Δραπέτευσες
και χάθηκες,
στο πουθενά
πλανιέσαι,
περιπλανώμενη
γυρνάς,
στο τίποτα
τραβιέσαι.

ΑΟΡΑΤΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

Κόσμος και υπόκοσμος
του ποταμιού
οι όχθες.
Εδώ βοσκάνε
πρόβατα εκεί
μασάνε γίδια,
στη μια φωλιάζουν
οι ασβοί,
στην άλλη οι νυφίτσες.

Αόρατες πτυχές,
παιχνίδι τρισδιάστατο.
Ξαδέλφια,
συννυφάδες,
κιτάπια
ανεφάρμοστα,
σαντάνες
στάζουν μέλι.

ΗΡΘΕ ΚΑΙΡΟΣ

Μια ζωή
στα ναυπηγεία,
μια ζωή
στα ξυλουργεία,
φτιάξε 'κείνα,
φτιάξε τ' άλλα,
μεροκάματο
μια στάλα.

Ήρθε καιρός
αλλιώς
να τους τα πεις,
ήρθε καιρός
την ψυχή τους
να τους πιεις.

ΛΕΞΗ ΠΟΤΕ ΜΟΥ...

Ήτανε 'κείνα
όλεθρος,
ήτανε 'κείνα
τρόμος,
κόλαση ατελείωτη,
βασιλιάς ο πόνος.

Λέξη ποτέ μου
δεν θα πω,
αράδα
δεν θα γράψω,
για 'κείνα
που υπόφερα
ποτέ μου
δεν θα κλάψω.

ΦΥΛΑΚΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ 1974

ΕΙΜΑΙ ΜΕΣΑ ΣΟΥ

Θα κουβαλάς ισόβια
στα εσωτερικά σου
της μορφής μου
την σκιά,
θα είμαι
η χαρά σου.

Είμαι μέσα σου
βαθειά,
ρίζωμα βαθύ,
θ' ακούς
επ' άπειρον
την δική μου μουσική.

ΣΤΟ ΓΟΛΓΟΘΑ

Ανοίγω πάλι το κελί,
κλειδώνω
την ψυχή μου,
δεν είμαι,
δεν υπάρχω πουθενά,
ζω
στη φυλακή μου.

Στο Γολγοθά
σαν τον Χριστό
με το σταυρό
στους ώμους,
η μοίρα
μου το σφύριξε:
Ισόβια με πόνους.

ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ

Το μυαλό μου
σεργιανάει
σε κακόφημα στενά,
σουλατσάρει
φορτωμένο
στης αβύσσου τα κελιά.

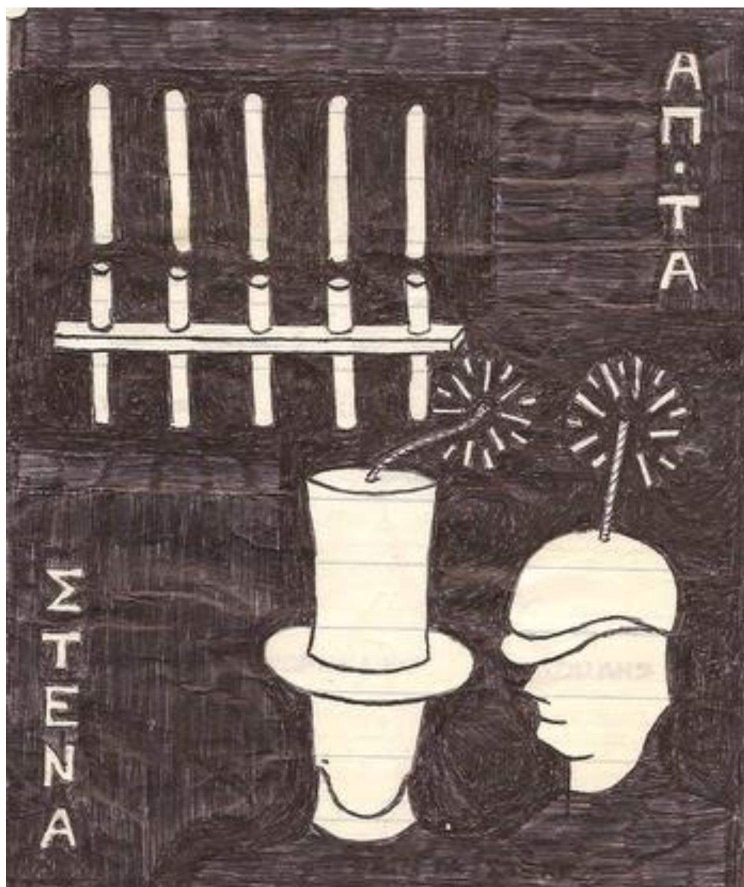
Ντοκυμαντέρ
της κόλασης
πλάνα
στροβιλίζουν,
την σκέψη μου
αδίσταχτα
σταυρώνουν, βασανίζουν.

ΘΑΝΑΤΕ

Τετράγωνος
ο ουρανός,
όλα κιτρινισμένα,
κόσμε μου
σ' αρπάξανε,
σε κόψαν
από μένα.

Θάνατε
τρέξε πρόλαβε
πάρε την ψυχή μου,
είναι καθημερινός
θάνατος
η ζωή μου

ΑΠ' ΤΑ ΣΤΕΝΑ

Σκίτσο: Θανάσης Εγγονίδης

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΟ

Όποιος αμφιβάλλει
ότι
το κοινωνικό σύνολο,
το κάθε μορφής,
του πλανήτη μας
δεν είναι
μια φυλακή ασφαλείας
αυτός είναι ένα γουρούνι...

Ζούμε έγκλειστοι
σε μια τεράστια φυλακή
με νόμους και αρχές,
με βιτρίνες και στοές,
με λύπες και χαρές,
επιπλέον
υπάρχουν χιλιάδες ηδονές
μα πάντα
με νόμους και αρχές,
με νόμους και αρχές,
με νόμους και αρχές,
με νόμους και αρχές...

Υποφερτά και νόμιμα
του κάθε υπουργού
όπως κάτσει μες στον νου,
του κάθε δημαγωγού
κρεοπώλη του λαού.

Στο κοινωνικό το πειθαρχείο,
πίσω
απ' την κουρτίνα της ντροπής,
άλμπατρος περιμένουν
κάποτε ν' αμοληθούν
να πετάξουν,
κάτι πρέπει ν' αλλάξουν.

Ή ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΥ ΠΥΡΗΝΑ
΄Η
ΜΗ ΜΙΛΑΣ ΜΗ ΒΓΑΖΕΙΣ ΛΕΞΗ

Μη θα πέσει, θα καταστραφεί,
θα σπάσει και θ' ανοίξει,
είδηση θα μας πάρουν…

Τι θες; Αυτό; Εκείνο; Τ' άλλο;
Πάρ' τα όλα κι ό,τι θες.

Αλλά σιωπή!

Κοιτάω κι απορώ.
Γιατί ενοχλούνε τον λαό;

Η ΖΩΗ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Είναι ωραία κι όμορφη
με προπό και με μουνί,
με απάτες και λαχεία,
με στρατό κι εκκλησία.
Σαββατόβραδο στη ντισκοτέκ
με ουίσκι και με κέικ.

Εγώ, λέει η Τασία,
ψηφίζω δημοκρατία.
Ρωτάνε και τον Νικολιό,
αυτός ψηφίζει κομμουνισμό.
Και χάιλ Χίτλερ
και βίβα Μουσολίνι,
δολοφονήθηκε το καναρίνι.

Άιντε στα κομμάτια,
θρύψαλα, λαμπάκια.
Δεν ψηφίζω, δεν γνωρίζω,
ζω αλλού, γυρίζω.

ΚΟΡΜΙΑ ΚΟΛΩΝΕΣ ΦΡΑΓΜΑΤΑ

Κλικ φως,
κλικ χαμός,
κλικ φωνή,
κλικ νεκροί.

ΤΡΙΑ "ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΑ" ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Τεό, ο Μάικ κι ο Κορνέλ,
κάποιας σκέψης εισαγγελικής
τρία "αντικοινωνικά" στοιχεία.

Ο Τεό.
Τον είπαν ανισόρροπο,
δράκουλα της πολιτείας,
γιατί τόλμησε...
στ' αρχίδια του να γράψει
τα καθώς πρέπει της κοινωνίας.

Ο Μάικ.
Τον χαρακτήρισαν
άτομο ψυχοπαθητικό,
επικίνδυνο για τους ανθρώπους,
γιατί τόλμησε...
στ' αρχίδια του να γράψει
τους καθημερινούς τους τρόπους.

Ο Κορνέλ.
Αυτουνού του 'παν STOP.
Ως εδώ και μη παρέκει.
Βολέψου με τους άλλους
στης λησμονιάς το στέκι.

ΛΟΥΡΙΑ ΣΚΥΛΙΩΝ ΛΥΘΕΙΤΕ

Από παντού,
μέσα κι έξω, απ' τους πάντες,
δεν υπάρχει νους,
μας τραβούνε σαν τιράντες.

Τα κόλπα τα' χουνε αυτοί,
καραφλοί, διεστραμμένοι,
αρχηγοί παραμυθιασμένοι.

Αποφασίζουν και φυλακίζουν,
κυβερνούν και δολοφονούν.
Μαφία ή πολιτική...

Δεν υπάρχει σκέψη
κι ας το αντίθετο
λένε οι "φωστήρες".

Αυτή υπάρχει στη φυλακή,
στο ψυχιατρείο,
στο περιθώριο.
Αυτή χαρακτηρίστηκε κακούργα.

Κι έτσι βασιλεύει
η Θάλεια η καλτάκα
κι η κουλτουριάρα Θεανώ
αρμέγοντας βυζιά
και χτίζοντας βίλες και νησιά.

Ή σαρανταπεντάρι
ή αποκατάσταση.

Σε πολέμους και δολοφονίες
για συμφέροντα με ραδιουργίες
με τίμημα ήσυχο γαμήσι.

Σας τραβούν και σας οδηγούν
όπου θέλουν οι σκυλοδηγοί.

Λένε ό,τι λένε κι εσείς ακούτε
στα τυφλά κι όπου βγει,
με μπαταρία το λουρί...

Λυθείτε για να την βρείτε.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ

Πάρε το κομπολογάκι μου
και μη ρωτάς γιατί.
Παράξενη η Κόλαση.
Τί μου δίνεις;

Αιχμάλωτό μου χελιδόνι
το σκίτσο σου
μου 'φερε μια θύμηση:
Τον ανοιξιάτικο ήλιο.

Αν υπάρχει δύναμη,
ΔΥΝΑΜΗ!
Ανοιξιάτικα ο ήλιος,
χειμωνιάτικα τα ένστικτα.
Έτυχε να ζήσω λίγο...

Μη ρωτάς... ανώφελο.
Ο χρόνος κι η σιωπή
φυλάκισαν την πληγή.
Να σου πω, δηλαδή,
την Αλήθεια και το φως
τα πρόδωσε.
Σήμερα είναι δίπλα της εχθρός.

ΜΑΥΡΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Το τσιγάρο ακρίβυνε.
Το ίδιο κι ο καφές.
Το νοίκι αυξήθηκε.
Απεργία οι καθηγητές.
Το ψωμί ακρίβυνε.
Η πόρνη έκλεισε το μπουρδέλο.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ
Παρακαλούμε τους πολίτας
όπως δια εθνικούς
και μόνο λόγους
συμμορφωθούν με τα κατωτέρω:

1) Απαγορεύεται το κάπνισμα.
2) Το ίδιο κι ο καφές.
3) Οι άνθρωποι να ξεκληριστούν.
4) Οι μαθητές ξύλο απελέκητο.
5) Οι πάντες να λιμοκτονήσουν.
6) Και η πόρνη...
συντόμως να επιστρέψει
γιατί θα τιμωρηθεί!

Το κράτος;
Το κράτος είναι νταβατζής.

Μαύρε επαναστάτη

βούτα το σπαθί.
Κόψε το κεφάλι
του εκμεταλλευτή.

Σημασία δεν έχει
να ξέρεις τι σου γίνεται.
Σημασία έχει
να ξέρεις ποιος είσαι.

ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

Η ντροπή της ανθρωπιάς
πάνω στο νησί αυτό.

Της Κέρκυρας οι φυλακές
που κάτεργα θυμίζουν,
χιλιάδες τα ποντίκια
τα πάντα ροκανίζουν.

Μπαίνοντας σου φεύγει η μαστούρα,
ογδόντα ανθρωποφύλακες
με πράσινη κουκούλα.

Φύλακες ψηλοί, ψυχροί
μα κότες στην καρδιά,
περιμένουν κάποια διαταγή
να σου την πέσουν όλοι μαζί.

Κάποιον τον λεν Παγκράτη,
χαίρεται να αυτοαποκαλείται
ότι είναι το αρχι-κοράκι.

Ο Βαρότσης κι ο Σκιαδόπουλος
εγκληματίες βασανιστές
υπαρχιφύλακες στις φυλακές.

Κελιά στενά
χτισμένα τον Μεσαίωνα,
κελιά της υγρασίας,
κελιά εν γνώσει
της "καθώς πρέπει" κοινωνίας.

Απαγορεύεται η συναναστροφή
μεταξύ των καταδίκων,
χωρίς τουαλέτα το κελί

χωρίς κάθισμα,
χωρίς νερό,
ένα κάτεργο αδέλφια
σε σιωπηλό αποκλεισμό.

Στα μπουντρούμια του κατέργου
σαπίζουνε ψυχές,
ανθρώπων αγνές καρδιές.

Ο Μελέτης κι ο Πετρόπουλος,
ο Κοεμτζής και ο Σπυρόπουλος,
ο Παπαδόπουλος κι ο Ψοφάκης,
ο Έντζελ και τόσοι άλλοι...

Της Κέρκυρας οι φυλακές,
του αίσχους το μνημείο,
μένουν ακόμη ανοικτές.
Τι δολοφονικό αστείο...
Και την ζωή μας κλέβουν

Τριγύρω δικαστήρια
δικάζουνε ανθρώπους,
στα κάτεργα τους στέλνουν
για τους "κακούς" τους τρόπους.

Τριγύρω απλώνονται παντού
χιλιάδες διακρίσεις,
"ένα το κόμμα άνθρωπε"
και μη ξαναμιλήσεις.

ΤΟ ΓΑΜΗΜΕΝΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Όλα τ' αντιδραστικά
φαινόμενα της κοινωνίας
έχουν σαν βάση το σχολειό
το πορνο-αντιδραστικό.

Σ' αυτό μαθαίνεις για θρησκείες
και για πολιτικο-οικονομίες,
για πατρίδες και για κράτη
και λανθασμένα τον Σωκράτη.

Στου μπουρδέλου τα θρανία
τον εγκέφαλο σου πλύνουν
κάποιο επάγγελμα να βρεις,
έστω φύλακας κάποιας φυλακής.

Το γαμημένο το σχολειό
πηγή ελονοσίας,
σου μιλούν για πολιτισμό,
το καρκίνωμα της κοινωνίας.

Μα η σκέψη μια τιράντα
και κουκούτσια τα μυαλά.

Βρε μαλάκα μαθητή,
βρε μαθήτρια πιονάκι,
δεν μπαίνετε στη φυλακή
παρά στο σχολείο-κατεργάκι;

Μήπως υπάρχει διαφορά
στο κάτεργο απ' το σχολείο,
μπετόβεργες στη μια πλευρά
και τα δυο παρόμοια κελιά.

Ζήτα διαγραφή,
αρνήσου τώρα
το γαμημένο το σχολειό
να σου ρυθμίζει τη ζωή.

Στο κράτος πάει η ενοχή
και σ' αυτούς που κυβερνούν,
τις υποσχέσεις τις προεκλογικές
σκόπιμα όλοι τις ξεχνούν.

Κοινωνία με φυλακές
μια κοινωνία με πληγές,
κοινωνία με Νταχάου
μια κοινωνία με ντροπές

Ντροπή άνθρωποι, ντροπή.
Ντροπή και τίποτ' άλλο.

ΕΙΜΑΙ ΦΑΣΗ

Είμαι απολυτο-σχετικός,
είμαι πάνω, είμαι κάτω,
είμαι θετικο-αρνητικός,
είμαι φάση άνω-κάτω.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ